

## Höstens tid

Så vaknar morgonen frostig och sval  
lägrar sin stillhet och frid  
skrider så kylig ur rymderns sal  
i höstens förtrollande tid  
och blommorna bugar i blek karmosin  
mot solen vid himmelens rand  
gnistrande röd som en vacker rubin  
sätter den Jorden i brand

Och där över ängarna dansar en vind  
ilar genom tuvor och snår  
kysser en älvas rodnande kind  
välver sig i hennes hår  
och blommorna bugar i blek karmosin  
mot solen vid himmelens rand  
glödande såsom en stor apelsin  
sätter den Jorden i brand

Bs-06

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bodil Sandberg med Poeter.se id #1270 innehar upphovsrätten